

Sygnatura akt I C 64/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 19 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie Odrzańskim I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący Wiceprezes SR Maciej Kęsy

Protokolant p.o. stażysta Beata Nojak

na rozprawie rozpoznał sprawę

z powództwa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W.

przeciwko M. P.

o zapłatę 23.428,35 złotych

Oddała powództwo.

Sygn. akt I C 64/16

UZASADNIENIE

Powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty domagał się zasądzenia od pozwanej M. P. kwoty 23428,35 zł. wraz z ustawowymi odsetkami.

W uzasadnieniu pełnomocnik powoda podniósł, że na podstawie umowy cesji wierzytelności przejął prawo do wierzytelności z tytułu braku zapłaty przez pozwanego zobowiązania wynikającego z zawartej umowy. Na wartość przedmiotu sporu składa się należność główna 14078,44 zł. oraz odsetki w wysokości 9349,91 zł.

W dniu 22.12.2015r. Sąd Rejonowy w Krośnie Odrzańskim I Wydział Cywilny uwzględniając żądanie pozwu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia wnosząc o oddalenie powództwa. Ponadto podała, że kwestionuje skuteczność przelewu wierzytelności. Jej zdaniem możliwe jest to, że kwota dochodzona w sprawie została już wyegzekwowana przez komornika na podstawie tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu wykonawczego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bank (...) S.A. zawarł z pozwaną M. P. w dniu 29.08.2008r. umowę kredytu gotówkowego na kwotę 20.010,00 zł.

Dowód: umowa pożyczki gotówkowej k. 42- 46,

harmonogram spłat – k. 48-50,

W dniu 30.08.2011r. Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wystawił przeciwko pozwanej Bankowy Tytuł Egzekucyjny. Natomiast w dniu 30.11.2011r. Sąd Rejonowy w Krośnie Odrzańskim I Wydział Cywilny nadał (...) klauzulę wykonalności.

Następnie, po uzyskaniu powyższego tytułu wykonawczego wierzyciel pierwotny skierował do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Krośnie Odrzańskim – R. H. wniosek o wszczęcie egzekucji. Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2012r. sprawa została przekazana do dalszego prowadzenia Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Krośnie Odrzańskim M. R..

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Krośnie Odrzańskim – M. R. postanowieniem z 06.07.2012r. w sprawie o sygn. akt Km 463/12 umorzyła postępowanie na podstawie art. 825 pkt 1 kpc. z uwagi na cofnięcie wniosku przez wierzyciela.

Dowód:

- bankowy tytuł egzekucyjny –k.51,
- wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu egzekucyjnemu k.52,
- postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu egzekucyjnemu –k.53,
- wniosek o wszczęcie egzekucji –k.55,
- postanowienie o przekazaniu sprawy – k. 57,
- postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego – k. 58,

Umową z dnia 21 czerwca 2012r. wierzyciel pierwotny sprzedał powodowi wierzytelność wobec pozwanej.

Powód dnia 27 listopada 2015r. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w którym stwierdził, że zobowiązanie wynosi 23428,35 zł.

Dowód: odpis umowy – k. 8 – 12,

wyciąg – k. 7.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 69. 1. Ustawy Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. W umowie kredytowej jasno więc są ustalone obowiązki stron umowy.

Pozwana zarzuciła, że w jej ocenie wątpliwości budzi uprawnienie powoda do dochodzenia przedmiotowego roszczenia. Przedstawiona przez stronę powodową umowa sprzedaży wierzytelności wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy cesji daje jednak podstawy do stwierdzenia, że nastąpiło skuteczne przeniesienie uprawnień wynikających z umowy o kredyt gotówkowy zawartej pomiędzy pozwaną, a wierzycielem pierwotnym Bankiem (...) S.A. Zarzuty pozwanej w tym zakresie są gołosłowne, nie poparte żadnymi merytorycznymi podstawami. Zdaniem Sądu strona powodowa wykazała nie tylko istnienie zobowiązania ale także jego wysokość. Źródłem powstania zobowiązania jest przedłożona umowa o kredyt gotówkowy, a istnienie i wysokość zadłużenia potwierdzają przedłożony harmonogram spłat, a także bankowy tytuł egzekucyjny, którego wiarygodność i rzetelność sporządzenia nie została przez pozwaną zakwestionowana. Pozwana podnosiła jedynie, że wobec niej toczy się szereg postępowań egzekucyjnych i istnieje prawdopodobieństwo, że dochodzone roszczenie zostało już wyegzekwowane przez komornika sądowego w jednym z licznych postępowań egzekucyjnych. Sąd ustalił, że wobec pozwanej prowadzonych było i jest szereg postępowań egzekucyjnych. W oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 30 sierpnia

2011r. , któremu Sąd Rejonowy w Krośnie Odrzańskim I Wydział Cywilny nadał klauzulę wykonalności prowadzona była tylko jedna sprawa egzekucyjna pod sygnaturą KM 463/12. Analiza tych akt wskazuje, że w toku postępowania komornik nie wyegzekwował żadnej kwoty od pozwanej. Tak więc ten zarzut pozwanej również nie zasługiwał na uwzględnienie.

Pozwana podniosła także zarzut przedawnienia roszczenia.

Do przedawnienia roszczeń z tytułu umów kredytu udzielanych przez banki ma zastosowanie art.118 kc, z którego wynika, iż regułą jest przedawnienie dziesięcioletnie. Jednocześnie powyższy przepis przewiduje 3-letni termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz – o świadczenia okresowe.

Nie ulega więc wątpliwości, że w niniejszej sprawie, z uwagi na to ,że dochodzone pozwem roszczenie wynika z prowadzenia działalności gospodarczej przez wierzyciela pierwotnego okres przedawnienia wynosi 3- lata. Zgodnie z przepisem art. 117 § 2 k.c., po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. Wykonanie tego uprawnienia powoduje, że roszczenie już nie może być skutecznie dochodzone. Dotyczy to nie tylko roszczenia głównego, ale i odsetek za opóźnienia (tak: uchwała SN z dnia 10.11.1995r., III CZP 156/95, OSNCP 3/96/31). Przedawnione roszczenie zmienia się w tzw. zobowiązanie niezupełne (naturalne), którego cechą jest niemożność jego przymusowej realizacji. Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120 § 1 zd. 1 k.c.).

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał za zasadny podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia z upływem trzech lat poczynając od dnia opatrzenia bankowego tytułu egzekucyjnego klauzulą wykonalności postanowieniem z dnia 30 listopada 2011 roku.

W uchwale z dnia 19 lutego 2015r. sygn akt III CZP 103/14 Sąd Najwyższy wskazał, że umorzenie postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela tj. banku prowadzącego egzekucję na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego klauzulę wykonalności niweczy skutki przerwy biegu przedawnienia spowodowane złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji. Sąd Najwyższy potwierdził, że złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przerywa bieg przedawnienia stwierdzonego tym tytułem. Głównym argumentem za przyjęciem stanowiska, iż złożenie wniosku klauzulowego przerywa bieg przedawnienia było to, że nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu jest aktem koniecznym, stanowiącym *conditio sine qua non* do wszczęcia postępowania egzekucyjnego. Wykładając sformułowanie z art. 124 § 2 kc mówiące m. in. o tym, że w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed organem powołanym do egzekwowania roszczeń, przedawnienie nie biegnie na nowo "dopóki postępowanie to nie zostało zakończone" w kontekście postępowania klauzulowego wskazano, że realizacja tego niezbędnego warunku do wszczęcia egzekucji następuje z chwilą uwzględnienia przez sąd wniosku klauzulowego, a tym samym, że z tym momentem ustaje zawieszenie biegu przedawnienia spowodowane złożeniem tego wniosku i zaczyna ono biec od nowa (uchwała Sądu Najwyższego III CZP 101/03). Z tych względów należy przyjąć, że zawieszenie biegu przedawnienia spowodowane wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności, kończy się z chwilą uwzględnienia przez sąd tego wniosku, zwłaszcza że postanowienie sądu w tym przedmiocie jest skuteczne z momentem jego wydania.

Mając powyższe rozważania na uwadze stwierdzić należy, że wbrew twierdzeniom strony powodowej nie zrealizowany został skutek w postaci przerwy biegu trzyletniego terminu przedawnienia na skutek złożenia przez poprzednika prawnego powoda wniosku o wszczęcie wobec pozwanego postępowania egzekucyjnego, które następnie umorzono.

W okolicznościach niniejszej sprawy należy przyjąć, że złożenie wniosku egzekucyjnego przez wierzyciela pierwotnego ostatecznie nie przerywało biegu przedawnienia, gdyż – jak wynika z akt egzekucyjnych– postępowanie egzekucyjne zostało umorzone przez komornika sądowego w dniu 06 lipca 2012 r. na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c. wobec złożenia przez wierzyciela wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego, a więc faktycznie – cofnięcia przez wierzyciela wniosku egzekucyjnego.

Sąd uznał, że roszczenie z tytułu udzielonego kredytu podlega trzyletniemu terminowi przedawnienia, przewidzianemu w art. 118 k.c., gdyż jest czynnością dokonaną w ramach prowadzonej przez bank działalności gospodarczej. Bieg tego terminu uległ przerwaniu najpierw na skutek nadania przez Sąd w dniu 30 listopada 2011 r. klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, a następnie przez złożenie w dniu 21 lutego 2012 r. wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Skoro jednak wniosek ten został przez wierzyciela cofnięty, a postępowanie egzekucyjne umorzone, Sąd uznał, że pociągało to za sobą unicestwienie skutku w postaci przerwy przedawnienia spowodowanej wszczęciem tego postępowania (art. 203 § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). Oznacza to, że termin przedawnienia w niniejszej sprawie, przerwany jedynie nadaniem klauzuli wykonalności w dniu 30 listopada 2011 r., upływał w dniu 30 listopada 2014 r., a tym samym, że wniesiony 4.12.2015r. pozew był spóźniony, a zatem objęte nim roszczenie podlegało oddaleniu, jako przedawnione.